Spotkanie 7
Późny deszcz

Aby wzrastać duchowo i być gotowymi na przyjęcie późnego deszczu Ducha, który przygotuje lud Boży na ostateczny kryzys i powrót Chrystusa, musimy każdego dnia chodzić w Duchu Świętym. Wielu jednak nie zdaje sobie z tego sprawy i uważa, że musi czekać na późny deszcz Ducha Świętego, aby ostatecznie odnieść zwycięstwo nad własnymi grzechami i duchową niedojrzałością. Taki pogląd sprowadzi na tych ludzi nieszczęście. Ellen White ostrzegała:

„Widziałam, że wielu zaniedbywało tak potrzebne przygotowanie i wyglądało czasu 'ochłody' oraz 'późnego deszczu', który sprawiłby, że wytrwaliby w dniu Pana i ostaliby się przed Jego obliczem. Och, jakże wielu widziałam w czasie ucisku bez żadnej ochrony! Zaniedbali potrzebnych przygotowań i dlatego nie mogli doznać pokrzepienia (ochłody), które potrzebne jest każdemu, kto ma ostać się przed obliczem świętego Boga" (Ellen G. White, *Early Writings*, s. 71).

Musimy odnieść zwycięstwo nad wszelkimi pokusami i grzechem w naszym życiu, jeśli mamy korzystać z błogosławieństw wylania późnego deszczu Ducha Świętego. Zwiedzeniem szatańskim jest przekonanie, że nie musimy traktować poważnie problemu grzechu w naszym życiu:

„Przeto upamiętajcie i nawróćcie się, aby były zgładzone grzechy wasze, aby nadeszły od Pana czasy ochłody" (Dz 3,19-20a).

„Wiedząc to, że nasz stary człowiek został wespół z nim ukrzyżowany, aby grzeszne ciało zostało unicestwione, byśmy już nadal nie służyli grzechowi; (...) Podobnie i wy uważajcie siebie za umarłych dla grzechu, a za żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. Niechże więc nie panuje grzech w śmiertelnym ciele waszym, abyście nie byli posłuszni pożądliwościom jego, i nie oddawajcie członków swoich grzechowi na oręż nieprawości, ale oddawajcie siebie Bogu jako ożywionych z martwych, a członki swoje Bogu na oręż sprawiedliwości. Albowiem grzech nad wami panować nie będzie, bo nie jesteście pod zakonem, lecz pod łaską" (Rz 6,6.11-14).

Ellen White potwierdza to w następujących słowach:

„Widziałam, że nie mógł mieć udziału w tej „ochłodzie" [późnym deszczu] ten, kto nie uzyskał zwycięstwa nad każdym grzechem, każdym przejawem dumy, samolubstwa, umiłowania świata i nad każdym złym słowem i czynem" (tamże).

Teraz może ci się to wydawać niemożliwe. Jednak kluczem do zwycięstwa nad pokusą jest pozwolenie Jezusowi żyć Jego zwycięskim życiem w nas i przez nas. Ta wspaniała biblijna prawda zostanie przedstawiona w kolejnych czytankach modlitewnych.

Apostoł Piotr wyraźnie nauczał o wylaniu Ducha Świętego w dniach ostatecznych, cytując proroka Joela w Dziejach Apostolskich. Według apostoła to, co się stało w czasie Pięćdziesiątnicy, było bezpośrednim wypełnieniem wspomnianego proroctwa. Oto jak owego dnia wyjaśniał to zjawisko zebranym tłumnie słuchaczom:

„Tutaj jest to, co było zapowiedziane przez proroka Joela: I stanie się w ostateczne dni, mówi Pan, że wyleję Ducha mego na wszelkie ciało i prorokować będą synowie wasi i córki wasze, i młodzieńcy wasi widzenia mieć będą, a starcy wasi śnić będą sny; nawet i na sługi moje i służebnice moje wyleję w owych dniach Ducha mego i prorokować będą" (Dz 2,16-18).

Ellen White tak oto opisuje błogosławieństwo późnego deszczu, który nastąpi przed końcem czasu, jako przygotowanie dzieci Bożych na powtórne przyjście Jezusa:

„Późny deszcz — zebranie żniwa ziemi — przedstawia duchową łaskę, która przygotowuje Kościół na przyjście Syna Człowieczego. Jeśli jednak nie spadnie deszcz wczesny, to nie zaistnieje życie — nie pojawi się zielone źdźbło. Jeśli wczesny deszcz nie wykona swojego dzieła, to nie będzie ziarna, które późny deszcz miałby doprowadzić do doskonałości" (Ellen G. White, *The Faith I Live By*, s. 333).

Codzienne duchowe wzrastanie w łasce Chrystusowej i działanie Ducha Świętego są konieczne do tego, abyśmy byli w stanie choćby zauważyć, że pada późny deszcz Ducha. Ellen White przedstawia to w następujących słowach:

„Jeśli codziennie nie rozwijamy się w stanowieniu przykładu praktycznych cnót chrześcijańskich, to nie rozpoznamy przejawów Ducha Świętego w późnym deszczu. Może on padać na serca wszystkich innych osób znajdujących się wokół nas, ale my ani go nie zauważymy, ani nie przyjmiemy" (Ellen G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, s. 507).

Jeśli nie przyjęliśmy napełnienia Duchem Świętym, nie odkładajmy tego na następny dzień. Przyjęcie Ducha powinno znaleźć się na pierwszym i najważniejszym miejscu w naszym życiu, ponieważ ten Dar sprawi, że spłyną na nas wszystkie inne dary. Napełnienie Duchem zacieśni naszą więź z Jezusem i zmieni nasz letarg w radosne podniecenie, naszą słabość w siłę, a nasze świadectwo będzie potężniejsze niż kiedykolwiek przedtem:

„Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie" (Ga 2,20).

Do dyskusji:

1. Jaka przenośnia jest użyta w Biblii na określenie wylania Ducha Świętego?

2. Na ile konieczne jest przyjęcie chrztu Duchem, aby chrześcijanin mógł korzystać z błogosławieństw późnego deszczu? Dlaczego niezbędne jest przyjęcie Ducha Świętego przez chrześcijanina przed wylaniem późnego deszczu?

3. Jakie zmiany muszą zajść w życiu chrześcijanina po chrzcie Duchem Świętym, aby był on gotowy na późny deszcz Ducha?

4. Dlaczego nie jest rzeczą rozsądną oczekiwanie na późny deszcz, jeśli wcześniej nie potraktujemy poważnie problemu grzechu w naszym życiu?

Aktywność modlitewna:

- Módlcie się:
  1. o to, aby Bóg wciąż wzmacniał was swoim Duchem Świętym.
  2. o to, aby Bóg przygotował was na przyjęcie późnego deszczu Ducha.
  3. o osoby na waszej liście modlitewnej.

WYKORZYSTAJ W SWOJEJ MODLITWIE PONIŻSZY TEKST BIBLIJNY:
„Anioł Pański zakłada obóz wokół tych, którzy się go boją, i ratuje ich” (Ps 34,8).